HRDINOVÉ VYRÁŽÍ DO ROZHODUJÍCÍ BITVY

SKANDAR A DUCHOVNÍ VÁLKA

A. F. STEADMANOVÁ

HOST

SKANDAR
A DUCHOVNÍ VÁLKA

Přeložila Daniela Orlando

SKANDAR
A DUCHOVNÍ VÁLKA

A. F. STEADMANOVÁ

BRNO 2026

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU je bez souhlasu nositele práv zakázána.

Skandar and the Spirit War
Text copyright © De Ore Leonis 2025
Illustrations copyright © Two Dots 2025
Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd
1st Floor, 222 Gray's Inn Road, London, WC1X 8HB
All rights reserved
No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage and retrieval system without permission in writing from the Publisher.
Translation © Daniela Orlando, 2026
Czech edition © Host – vydavatelství, s. r. o., 2026
(elektronické vydání)
ISBN 978-80-275-3102-8 (PDF)
ISBN 978-80-275-3103-5 (ePUB)
ISBN 978-80-275-3104-2 (MobiPocket)

Mému čtenářstvu,
které mi dává naději v budoucnost
vzešlou z dobroty

OSTROV

DIVOČINA
OHŇOVÁ OBLAST
LÁVOVÁ KOTLINA
STŘÍBRNÁ TVRZ
HEJNIŠTĚ
VODNÍ OBLAST
POSLEPOVANÝ DOMEK
ARÉNA
POUŠTNÍ OÁZA
ŠKOLA PÍSNÍ
BURZA TAJNOSTÍ
HNÍZDO POVSTALCŮ
KNIHOVNÍ ČTVRŤ
PLOVOUCÍ TRH
LÍHEŇ
RADNIČNÍ NÁMĚSTÍ
KVĚTNÝ VRCH
RYBÁŘSKÁ PLÁŽ
TERASOVITÁ ÚDOLÍ
VĚZNICE
DVA DUBY
ČTYŘMEZÍ
DOMEK EVERHARTOVÝCH
HŘBITOV
ZÁŘÍCÍ JESKYNĚ
ZRCADLOVÉ ÚTESY
VZDUŠNÝ DVŮR
VZDUŠNÁ OBLAST
ZEMNÍ OBLAST
OBLAČNÝ HVOZD
OŽIVLÁ TROJICE
DIVOČINA
N
W
E
S
ULTRAMARÍN
INDIGO
SAFÍR
KOBALT
LOUDAVÉ OSTROVY
NEFRIT
AZUR
IRSKO
ANGLIE
OSTROV
WALES
Bílý jednorožec u Uffingtonu

PŘEDEHRA

Kameraman jednorožce uslyšel ještě předtím, než je uviděl.
Pronikavý vřískot, zlověstné vrčení,
skřípění zakrvácených zubů.
Kameraman jednorožce ucítil ještě předtím, než je uviděl.
Plamenný dech, stříbřitý pot, puch hrozící smrti.
Kameraman jednorožce dokonce i vytušil
ještě předtím, než je uviděl.
Někde v morku kostí mu duněla jejich kovově
lesklá kopyta a zděšení pozvolna sílilo — až mu nakonec
každičký nerv a každičká buňka radily, ať se dá
na útěk. Jenže on musel dělat svou práci.
Kameraman sledoval, jak se jednorožci
valí přes margateskou pláž.

Bylo jich osm. Stříbrní obři tryskem uháněli po písku,
roztahovali třpytivá křídla a vzlétali do vzduchu.
Připomínali střed oslnivé bouře, zahalený oblaky
dýmu prozářeného sluncem. Za nimi burácelo
hromobití a do ulic daleko pod jejich strašlivýma
nohama sršely blesky.
Netvoři zavyli svůj válečný pokřik a osm
stříbrných rohů prořízlo vzduch.
Pevniňané se rozkřičeli a někteří se pokusili utéct.
Jenže na to už bylo hodně, hodně pozdě.
Kameraman stál na historickém náměstí,
kde právě přistál první jednorožec.
Zvíře frkalo jiskry, hrabalo kopyty a v každém jeho
mrazivém nádechu byla slyšet pohroma a zkáza.
Kameraman točil dál, přestože se mu třásly ruce.
Musel dělat svou práci.
Jednorožec sklonil obrovskou hlavu a namířil
roh ostrý jako břitva přímo na objektiv.
Doutnající oči se střetly s těma kameramanovýma
a ten v nich viděl jen zhoubu.
Margate už nemělo naději. Ani on už ji neměl.
On ale vždycky věděl, že ze splašeného stáda
stříbrných jednorožců nevyvázne živý.
Jen doufal, že natočený záznam uvede
pevninu do stavu pohotovosti.
Protože jakmile spatříš stříbrného jednorožce, už je po tobě.
Robert Smith sklopil kameru a doufal, že odvedl svou práci.
Jednorožci totiž nepatří do pohádek — patří do zlých snů.

KAPITOLA 1

ÚTĚK

Výbuch, který otřásl věznicí, pocítil Skandar Smith na vlastní kůži. Mříže jeho cely to v záblesku bílého světla z Kennina duchovního kamene dočista odfouklo — spolu s kusem vnější zdi. Dva ze živelních řetězů, na nichž byla věznice zavěšená, se s rachotem utrhly ze stromů, ke kterým byly připevněné, a visutá skála se povážlivě nahnula k zemi. Když Skandar vylezl z cely, aby se pustil do zoufalého pátrání po své sestře a tetě, dovnitř už dopadaly sluneční paprsky a vzduchem vířila suť.

V dohledu nebyli žádní vartaři. Možná už spěchali pro posily. Místo nich prostor zaplnili uprchlí vězni z cel, jejichž dveře a zdi rozmetal výbuch. Hrnuli se k únikovému žebříku a Skandar pátral pohledem v každé kolemjdoucí tváři. Kennina exploze totiž žebřík uvolnila a jeho příčle teď vedly až na zem a ke svobodě.

A pak ji konečně našel.

„Tak to teda bylo docela drama," poznamenala Kenna Smithová a napřáhla k bratrovi ruku.

Skandar se jí nechopil. Pořád si svou sestrou nebyl jistý, nebyl si jistý… ničím.

„Docela?" Při pohledu na okolní naprostý chaos povytáhl obočí.

V poutu, které ho pojilo s Čertovým kvítkem, cuklo — záchvěv citu, jejž nezakusili od chvíle, kdy bylo Skandarovo vítězství v závodě o Pohár chaosu prohlášeno za neplatné. Od chvíle, kdy Rex oznámil ostrovu, že Skandar je Jehlin syn. Od chvíle, kdy ho Flo zradila. Do pouta se zničehonic vlila neklamná, nesporná naděje.

„Víš, kde je Kvítko?" zeptal se Skandar se zatajeným dechem.

„Na co myslíš, že tady nahoře asi čekáme?" Kenna si založila ruce, takže se žhavá láva a trnité šlahouny jejích mutací propletly. Přistoupila k otvoru, který prorazila z boku do skály, a upřela hnědé oči na tři jednorožce letící svižným tempem k věznici.

Na plavou jednorožku. Vraníka. A grošačku.

Přestože Skandarovo srdce bylo roztříštěné na kousky, při pohledu na Kvítka se zalilo radostí a úleva v poutu mu prozradila, že i černý jednorožec spatřil svého jezdce.

„Kvítka drželi ve stájích na Radničním náměstí. Jestřábice musela ztropit pořádnou spoušť, aby ho dostala ven," vysvětlovala Kenna hrdě. „To byl aspoň záměr."

Skandarovi se vybavily vzpomínky z arény — Kenna upouštějící od zabití Kvítka, Zuřivá jestřábice a grošačka přilétající společně, jeho přátelé chvátající na svých prokletých zdivočelých jednorožcích, aby ho zachránili. Kde jsou Bobby a Mitchell teď?

„To je od vás hezké, že jste mi zařídili útěk se vším všudy."

Skandar se zprudka otočil za důvěrně známým hlasem. Než stihl zaostřit, už ho objímala Agatha Everhartová.

„Ahoj, duchovládečku," zamumlala, pak se odtáhla a prohlédla si ho, jestli nemá nějaké zranění. Skandar udělal totéž.

Od jejího zatčení na slavnosti vzduchu se neviděli. Teta byla znepokojivě pohublá a po výbuchu navíc samá černá šmouha. Ale žila. A byla volná — skoro.

Na Kenninu přítomnost nereagovala. Jen k dívce, která jí zabila jednorožce, zaletěla očima, jako by zvažovala, jestli ji nemá z té velké výšky shodit.

„Jak ti je?“ zeptal se chraptivě Skandar.

Agatha se vrátila pohledem k němu. „Vyhráls závod o Pohár chaosu. Jsi komodor Chaosu. Komodor!“ zdůraznila radostně.

„Nejsem,“ vypravil ze sebe Skandar. „Rex…“ Nevěděl, kolik se toho k ní do vězení doneslo. Třeba se jí podařilo vyslechnout průběh závodu z místního rozhlasu, ale uniklo jí, co po něm následovalo.

Agatha zavrtěla hlavou. „Ne. V žádném případě. Vůbec jméno toho stříbrného zmetka nevyslovuj. Právoplatným komodorem jsi ty, Skandare.“

„Slyšelas, co se stalo?“ Polkl. „A Flo…“

Agatha se zatvářila útrpně a Skandar pochopil, že s ním soucítí. Že ji mrzí, o co v aréně přišel.

„Ostrov viděl, jaks vyhrál Pohár chaosu,“ procedila a stiskla mu rameno. „Rex ti vyrval moc. Přivlastnil si ji, Skandare. Komodor jsi ty.“

„I kdyby to byla pravda,“ zamumlal Skandar, „pořád si nejsem jistej, jestli na tom záleží.“

„Uvidíme,“ opáčila Agatha se vzdorným výrazem.

Trojice jednorožců už byla jen padesát metrů daleko. Kvítko se blížil ke svému jezdci s radostným řičením. Skandar doufal, že po shledání se svým jednorožcem by snad konečně mohl cítit něco jiného než tu úděsnou šokovanou otupělost, která na něj těch posledních pár hodin doléhala.

Tady jsem, Kvítko, oslovil ho v duchu a vlil své pocity do pouta. *Tady jsem.*

Pak se zdola ozval křik, dusot kopyt.

Blížila se varta. Skandarovi se přesto ulevilo, že v dohledu zatím nejsou žádní stříbrní jednorožci — žádná Stříbrná čarodějka, žádný Stříbrný kord. Třeba teď členy Stříbrného kruhu zaměstnávají oslavy. Třeba i Flo… Z té představy se mu udělalo špatně.

„Běžte! Běžte!“ volala Kenna a seskočila z rozpadajícího se okraje věznice na Jestřábičin kostlivý hřbet. Skandar s Agathou vyrazili oba stejným směrem, k čekajícímu Kvítkovi.

„Nasedni na grošačku, Agatho, ponese tě!“ houkla Kenna přes rameno. „Kvítko by s váma oběma byl moc pomalej!“

Vartaři už si ukazovali na nejdůležitější vězně a jejich jednorožci ve stříbrném brnění se rozbíhali ke vzletu.

„Vždyť je divoká, to snad nemyslíš vážně!“ zařval Skandar na Kennu, ale Jestřábice už se otáčela a zběsile tloukla křídly.

„S tou rychlostí má asi pravdu,“ zamumlala Agatha. Potom se vyhoupla na hnijící hřbet grošačky a Skandar nemohl dělat nic jiného než nasednout na Kvítka. Divoká jednorožka nespokojeně zařičela, pohodila průsvitným rohem a Skandarova teta zanadávala.

Kenna s Jestřábicí se v odpoledním slunci vzdalovaly vartařům, kteří už se vznesli do vzduchu, a Kvítko s grošačkou za ní letěli v těsném závěsu přímo nad Čtyřmezím. Skandarovi se svírala hruď panickým strachem. V pestrobarevných uličkách povykovali a křičeli lidé, ukazovali na ně ze stromových plošin a domáhali se varty. Kdyby bylo po jeho, zamířil by do vnějšího pásma živelních oblastí. Nevzal by to přes hlavní město, snažil by se schovat…

Ale Kenna se neschovávala. V dlani jí jasně zazářil duchovní živel a obklopil Zuřivou jestřábici — bílý svit se jí vsákl mezi žebra, do kostí v nohou i do šlachovitých křídel. I grošačka s Agathou na hřbetě kolem sebe metala pátý živel. A Skandarova teta se normálně smála. Skandar se bál, že ten zvuk už nikdy neuslyší.

Uvědomil si, že Kenna a Agatha posílají falešnému komodorovi Rexi Manningovi — i Stříbrnému kruhu — vzkaz.

Tenhle ostrov patří i nám. Světlo ducha nezastíníte.

A tak Skandar přivolal do pouta svůj živel, Kvítko radostně zaryčel a jeho řev se odrazil od střech domků. Trojice blyštivých jezdců mířících ke Kenninu Hnízdu se mihla nad městem jako meteory a Skandar doufal, že vyslal ještě jeden vzkaz. Svým přátelům. Odbojovému hnutí čertovských kvítek. Pevniňanům strachujícím se o svoji vlast. Ostrovanům, kteří jsou proti Rexovi. Bojový pokřik pro všechny, kdo sní o lepší budoucnosti. *Přidejte se ke mně. Nedejte se.*

Na Kenninu bariéru kolem Hnízda si Skandar vzpomněl, až když do ní narazili vartaři, kteří je pronásledovali. Vzduch prořízly výkřiky nejbližších strážných, jejichž těly se prohnala ničivá divoká magie, a jejich jednorožci nouzově přistáli na svahu. Svým voláním varovali opozdilce, aby se od nejvyšší plošiny a vstupního stromu drželi dál.

Kenna si jich nevšímala a v záblesku bílého světla otevřela průchod kmenem.

„Jak to, že nás to nezranilo?“ vyptával se Skandar, jakmile byli bezpečně uvnitř.

„Do mýho štítu je vetkaná duchovní magie,“ odpověděla Kenna. „Reaguje na úmysly vetřelce. Inspirovala jsem se některejma iluzema, o kterejch jsem se dočetla v *Knize ducha*. Když nechceš nikomu ublížit, pustí tě dál. Když jo, tak…“ Pořád ještě slyšeli steny strážných. „Prozatím jsme v bezpečí.“

Skandarovi se vybavilo, jak mu štít při posledním pokusu o vstup roztavil botu, a zauvažoval, co to asi znamená pro něj a Kennu.

Ve tváři Agathy sesedající z grošačky se střídala nenávist vůči Kenně s obdivem k jejímu šikovnému duchovnímu kouzlu.

Obnažená žebra divoké jednorožky se zvedala a klesala. Odvykla si létat, natož někoho nést.

Agatha nakonec bezvýrazně pronesla: „Po naší přehlídce nad Čtyřmezím je možné, že se sem budou chtít dostat i jiní. Přátelé, spojenci a další lidé, kteří budou chtít podpořit komodora Smithe."

Skandar se při zaslechnutí toho titulu ušklíbl. Působilo to neskutečně. Od chvíle, kdy Kvítko proběhl pod cílovým obloukem, působilo neskutečně všechno. Nebyl na to připravený. Stěží se vůbec sám dokázal soustředit, natož aby ještě někoho vedl proti pomstychtivému stříbrnému jezdci, který umí přivolávat bájné tvory.

„Když budou nově příchozí na naší straně, projdou nezraněný," odpověděla Kenna Agathě týmž věcným tónem. „Jako moji originálové."

Mezi obrněnými kmeny borovicového lesa se vynořili tři jezdci — Albert, Adéla a Mateo —, jako by Kenna tou zmínkou své stoupence přivolala. Skandar si hned všiml, že jejich jednorožky — Jitřní orlice, Kouřmooká zachránkyně a Diamantová hvězda — už nejsou divoké. Kostlivá kletba skutečně odezněla, když Kenna nezabila Kvítka a nedokončila tím její cyklus — přesně jak doufal. K jeho úlevě se ale přidávaly obavy při pomyšlení na Sokolici a Rudou noc. Už nejsou zdivočelé, ale jsou v bezpečí?

Trojice jezdců sesedla. Ostražitě těkala pohledem mezi Kennou a Skandarem ve snaze určit, jestli by měli svou vůdkyni bránit. Kvítko varovně zahrabal kopytem, z něhož začaly sršet jiskry, a stoupl si před Skandara, aby ho chránil. Při jejich posledním setkání na ně tyhle jednorožky zaútočily.

Nakonec Kennu oslovila Adéla a doutnající pramínky vlasů se jí přitom zavlnily ve větru. „Že ty ses nechala zatknout schválně?"

„Co tady u prvního Jezdce dělá Skandar Smith?" vyprskl Mateo.

Albert nic neříkal. Příjezd Skandara a Agathy ohňovládce zjevně nepřekvapil. Jen si prokřupl dýmající prsty a pátral přitom očima v Kennině tváři.

Kenna umlčela Adélu a Matea zvednutou rukou. „Situace se změnila." Zhluboka se nadechla. „Dejte ostatním vědět, že svolávám schůzi všech originálů. Některý z nich — z vás — možná budou chtít odjet, když už spřízněnectví se všema pěti živlama nepřichází v úvahu." Loupla pohledem po Skandarovi. „I když si myslím, že pořád ještě je spousta toho, za co můžeme společně bojovat."

Adéla a Mateo odvedli své jednorožky pryč a něco si přitom rozmrzele polohlasem vykládali. Kvítko zasyčel, jako by jim radil, ať už se nevracejí.

Albert přistoupil ke Kenně a objal ji. Orlice zavřískla na Jestřábici, ale divoká jednorožka si toho nevšímala.

„Ty kroupo!" zanadával Albert. „Tohle už nikdy nedělej."

„Díky, žes Kvítka dostal na svobodu," zašeptala mu Kenna do ramene.

„Tos byl ty?" zeptal se ho Skandar.

„Tvoje sestra, ta prudička, co tak miluje drama, mi při odjezdu z Hnízda nařídila, ať se jí ‚postarám o Jestřábici'. Ukázalo se, že to znamená hnát se za Jestřebkou až na Radniční náměstí, kde spojila síly s Kenninou grošačkou a dostaly Kvítka ven z vězení." Albert se podrážděně ohlédl na Kennu. „Hodilo by se mi znát ten plán trochu víc dopodrobna, víš?"

„Promiň, Ale," uchechtla se Kenna. „Neměla jsem zrovna času nazbyt."

„Hmm," udělal Albert, ale v očích mu při pohledu na ni zajiskřilo. Pak jiskra zase pohasla. „Rex nezahálel."

„Jak to myslíš?" zeptala se úsečně Agatha.

Skandara se zmocnily obavy. Opřel se rukou o Kvítkovu šíji a jednorožec tiše zamručel.

„V *Hlasu lihně* o vás dneska ráno vyšly dva články." Albert vytáhl z bundy výtisk ostrovních novin. Skandar spatřil titulek:

KOMODOR DOPADL JEHLINY DĚTI

KOMODOR REX MANNING VČERA ODHALIL DLOUHOLETÉ PEVNINSKÉ SPIKNUTÍ. SKANDAR SMITH A KENNA EVERHARTOVÁ — PEVNINSKÉ DĚTI JEHLY — MĚLY ZAMÝŠLENÉ PŘEVZETÍ MOCI NA OSTROVĚ NA DOSAH RUKY. SKANDAR SI S POMOCÍ JEHLINY SESTRY AGATHY EVERHARTOVÉ POKUSIL NEPRÁVEM PŘISVOJIT SLÁVU POHÁRU CHAOSU, PŘIČEMŽ KENNA UŽ PŘEDTÍM OBSADILA HNÍZDO...

„Takže Rex se prohlásil za právoplatného komodora," pronesla Agatha rozzlobeně.

„To ale není žádná novinka." Skandarovi se ulevilo, že se nestalo nic horšího. „Přesně tohle říkal včera v aréně. Když Flo…" Nemohl to dopovědět. Agatha mu položila ruku na rameno.

„Jenže vy dva nejste jediní, po kom jde," upřesnil Albert zasmušile. „Podívejte."

Skandar prolétl druhý článek.

KOMODOR POTŘEBUJE VAŠI POMOC!

NEVIDĚLI JSTE TYTO OSOBY? NÁSLEDUJÍCÍ PODEZŘELÍ JSOU OBVINĚNI Z NAPOMÁHÁNÍ SOUROZENCŮM SMITHOVÝM/EVERHARTOVÝM — DUCHOVLÁDCI SKANDAROVI A DIVOKÉ JEZDKYNI KENNĚ — S CHYSTANÝMI INTRIKAMI PROTI OSTROVU JMÉNEM PEVNINY. JSOU VELMI NEBEZPEČNÍ A BUDOU OKAMŽITĚ ZATČENI. POKUD MÁTE JAKÉKOLI INFORMACE O MÍSTĚ, KDE SE ZDRŽUJÍ, OKAMŽITĚ PROSÍM UVĚDOMTE VARTU.

„Rex na vás dva a na pevninu svaluje vinu za všechno, co se stalo v posledních několika letech." Albert si začal nervózně pohrávat s konečkem svého blond ohonu. Byl taky pevniňan jako sourozenci Smithovi.

„Letos nesměli zkoušku z líhnutí skládat žádný pevniňani," dodala Kenna. „Bavili se o tom dozorci před mojí celou. Rex přestal dodržovat Dohodu."

Ale Skandar upíral oči na zrnité fotografie pod novinovým titulkem. V žilách se mu rozléval ledově studený strach. Na seznamu byla většina členů Odbojového hnutí čertovských kvítek — kovář Jamie, knihkupec Craig, strážkyně kasemat Ruth, léčitelka Fiona, zpěvobijka Talia i tulácká stopařka Elora. Chyběli jen Olu a Sara Shekoniovi a Skandar přemítal, jestli všechny ostatní Rexovi nevyzradila právě jejich dcera.

A pak si všiml toho nejhoršího. Pohled mu opláceli Bobby a Mitchell. Bobby v plné zbroji pózovala na fotce pořízené zřejmě po předkolech závodu o Pohár chaosu, zatímco Mitchellova podobenka vypadala mnohem mladší, snad z doby, kdy vstoupil do Líhně.

Skandar zpanikařil. „Říkals, že ty noviny jsou dnešní, viď? Zatkli od dnešního rána někoho z nich?"

Albert zavrtěl hlavou. „Je mi líto Skandare. To nevím."

„Tak to musím vyrazit. Musím je varovat!" Vrhl se ke Kvítkovi.

Agatha ho chytila za paži, na níž měl duchovní mutaci. „Neblázni. Vy dva jste právě vyhodili do vzduchu věznici. Bude po vás pátrat celá varta!"

„Nemůžu tady zůstat a nic nedělat!" vybuchl Skandar. „Rex zabil Ninu Kazamovou. Během závodu se pokusil zabít i mě! Co když už ubližuje našim kamarádům? Co když je zavřel do Stříbrný tvrze… nebo něco ještě horšího?"

„Večer pošlu do Čtyřmezí pár svejch originálů," nabídla se Kenna. „Dělám to tak už několik měsíců, sháním informace

s pomocí špehů a zvědů. O většině z nich Stříbrnej kruh neví. Moji jezdci se ti poptaj." Zamračila se. „Teda pokud za mě ještě někdo z nich bude chtít bojovat…"

„Děkuju," vydechl Skandar. „To by… by bylo fajn." Připadalo mu, že to vyznělo škrobeně, jako by zapomněl, jak má s Kennou mluvit. Ještě si toho hodně neřekli. Skandar v sobě našel sílu jí odpustit, ale nemohl zapomenout na všechny ty příšernosti, které spáchala. A netušil, jestli ona odpustila jemu, že ji v tom trápení nechal samotnou. Měl pocit, že se mezi nimi prostírá černé prázdno a v té temnotě se to hemží hrůzami, jimž zatím nedokážou čelit.

„Rozšířím svůj štít až k úpatí kopce," vysvětlovala zrovna Kenna Agathě. „Aby lidi mohli snáz uniknout vartařům a dostat se k nám. Větší štít je všechny ochrání až ke vstupnímu stromu Hnízda."

„Určitě se do toho chceš pustit?" strachoval se Albert. „Neoslabí tě to moc? Už takhle zabírá dost velkou plochu, Kenn."

„To bude dobrý," odsekla Kenna. „Hned to udělám." Zavřela oči.

„Lidi si stejně budou myslet, že jim tvoje divoká magie ublíží," podotkla Agatha odměřeně. Skandara napadlo, že má možná na mysli, jak jí Kenna přetrhla pouto, ten okamžik, kdy se její jednorožec Labutí píseň severu skácel k zemi.

„Tak rozhlásíme i podrobnosti o štítu," řekl Albert a pootočil se k Jitřní orlici. „Shromáždím jezdeckou partu. Až se začnou šířit zvěsti, že Skandar je tady a v bezpečí, Hnízdo začne budit dojem úkrytu. Bude jako útočiště pro ty, kdo se chtějí postavit Rexovi."

„Hlavně aby moc nehloubali nad tím, že tady žije i Divoká jezdkyně," rýpla si Agatha. „Vážně si myslíš, že jezdci jen tak zapomenou, jak jim kvůli Kenně zdivočeli jednorožci, mladíku?"

Skandar slyšel i slova, která teta nepronesla nahlas. *Vážně si myslíš, že zapomenu, jak mi zabila jednorožce?*

Z ledabylého drdolu jí vyklouzly pramínky vlasů. „Kenninu přítomnost tady v Hnízdě musíte upozadit. Až vyrazíte do Čtyřmezí, zmiňujte se jen o Skandarovi."

Albert rozpačitě přešlápl.

Kenna vzdychla. „Doufejme, že ostrov má krátkou paměť."

Agatha si odfrkla. Kenna si odešla promluvit se svými originály a cestou na Skandarovi utkvěla pohledem. V jiném světě by ji asi objal nebo by jí popřál hodně štěstí nebo by jí snad i řekl, že ji má rád. Teď ale byli několik měsíců odloučení — znepřátelení. Neměl ponětí, jak by na to měl jít. Neměl ponětí, kým jsou jeden pro druhého.

Místo toho zůstal stát vedle Agathy pod pestrobarevnými listy vstupního stromu a díval se, jak Orlice, Jestřábice a grošačka následují Alberta a Kennu ke stájím.

Cítil se hrozně unaveně a zoufale. Ve vězení vůbec nespal, ale nemohl teď odpočívat s vědomím, že Rex půjde po lidech, kteří mu pomáhali, když na tom záleželo nejvíc. Litují toho, když teď vědí, že je Jehlin syn? Možná uvěřili, že nepřítelem ostrova byl celou tu dobu Skandar. Možná se všichni postaví na Rexovu stranu jako Flo. Možná i Bobby a Mitchell litují, že jeho tajemství nevyzradili, když se teď kvůli němu i z nich stali štvanci.

Svěřil se se svými obavami Agathě. „Co když nikdo nepřijde?" Otázka nebyla o nic hlasitější než ševelení listí nad nimi. Kvítko nadzvedl opeřené křídlo, jako by se snažil Skandara před strachem ochránit.

„Kvůli Kenně?"

Skandar zavrtěl hlavou. „Kvůli mně. Celej ostrov už ví, že jsem Jehlin syn. Nevypadám v tom všem zrovna jako klaďas."

„Jsi přece komodor, Skandare," řekla Agatha přesvědčeně. „Vyhráls závod o Pohár chaosu, nemělo by být podstatné, jaký dojem to dělá na…"

„Přestaň." Skandar zvedl ruku. „Přestaň, prosím tě, říkat, že jsem komodor. To je mi fuk. Já jenom chci…" Ale větu už

nedopověděl, protože to jediné, co chtěl, nepřicházelo v úvahu. Chtěl vrátit čas, znovu dokončit závod o Pohár chaosu a nevyslechnout si od Flo ta slova: *Jsi zatčen, Skandare Smithi*. Chtěl, aby jeho kamarádi byli v bezpečí. Bude vůbec ještě někdy někdo z nich v bezpečí, když teď…

Do sílícího víru jeho úvah se vmísily zvuky menší potyčky. Šplouchání vodního štítu, praskot blesku, hukot plamenné zbraně. Agatha se otočila ke kmeni vstupního stromu. Skandar odhadoval, že k boji dochází na úpatí kopce — na okraji Kennina rozšířeného štítu. Bezděčně se natáhl ke Kvítkovi. Ten pozorně poslouchal, černé uši měl našpicované a od onyxového rohu se mu odrážely sluneční paprsky.

„Ven jít nemůžeš," připomněla mu důrazně Agatha. „Nevíš, kdo…"

Hluk bitvy vystřídalo dunění kopyt a dva zvýšené hlasy zpoza hradeb Hnízda. Kvítko radostně zavřískl.

„Vždyť jsem ti říkala, že Skandar by nedopustil, aby nás usmažila Kennina magie. Děláš si úúúplně zbytečný starosti."

„Stojím si za tím. Byla to naprosto nevyzkoušená teorie. Mohlo nás to zabít!"

„Víš, co nás nakonec málem zabilo? Ta spousta knížek, který jsme kvůli tobě museli vláčet s sebou."

„Neočekával jsem bitvu. A ty knížky jsou dost důležitý!"

„Podle tebe jsou všechny knížky důležitý, takže to upřímně řečeno není moc přesvědčivej argument. A teď už sklapni, ať můžu otevřít vchod. Připrav se pro případ, že ty originální troubové držej Skandara v zajetí a teď čekaj za zdí, aby s náma zatočili."

Kmen se s elektrickým praskáním rozevřel.

Skandar a Kvítko se vrhli ke vchodu, v němž se objevila Bobby Brunová se Zlobou sokolice a za ní Mitchell Henderson s Rozkoší rudé noci. Všichni měli ve vlasech nebo v hřívě živelní smetí a tváře i boky zbrocené potem, nejspíš od šarvátky,

kterou právě absolvovali u hnízdního štítu. Oba jezdci měli napěchované batohy. Kvítko při pohledu na svou ohňovou nejlepší kamarádku vypískl čirou radostí.

Skandar si nejdřív myslel, že si celý ten výjev jen vysnil. Bobby a Mitchell se vrátili do Hnízda, jsou v bezpečí a zubí se na něj. Břidlicově šedá Sokolice a šarlatovokřídlá Rudá noc už nejsou kostlivé, ale plně se z kletby zotavily. Bylo to až moc nádherné, to přece nemůže být pravda.

Ale pak Bobby a Mitchell seskočili ze svých jednorožek a rozběhli se k němu. Objímali se pevně, dlouho a s úlevou. A Skandar v jejich objetí měl pocit, že se může zase nadechnout.

Že ještě není vše ztraceno. Zatím.

KAPITOLA 2

ROZBROJE

Po návratu Bobby a Mitchella do Hnízda Skandar konečně dokázal usnout. Byl tak vyčerpaný, že se následujících několik dní zotavoval v Agathině stromovém domku, kde se trojice usídlila. Po probuzení vždycky zadoufal, že už začne mizet ten pocit, jako by prožíval bezchybně zinscenovanou noční můru. Ale on nepolevoval. A Skandar zjišťoval, že se mu nechce domek opouštět, ačkoli věděl, že to je zbabělost. Za plechovými stěnami se nacházela realita, v níž ho Flo zradila, Rex pronásledoval jeho přátele a Kenna mu málem zabila jednorožce.

Po dalším dni neklidného spánku ho probudily tiché hlasy zabrané do hovoru. Zamrkal a pokusil se zorientovat. Ležel v houpací síti. Cítil čerstvý chleba a…

K němu do ložnice vešla Bobby a podala mu sendvič. „Tumáš, najez se."

Skandar měl takový hlad, že zhltl půlku, než si všiml, že náplň sestává z drožďové pomazánky, džemu a sýra.

„Něco takovýho bys neměla rozdávat bez varování," ozval se za Bobbyinými zády vyčítavě Mitchell.

Bobby pokrčila rameny. „Skandar mě zná už čtyři roky. To by jako varování mělo stačit."

„Pojď se posadit ke kamnům." Skandar z Mitchellova vlídného tónu poznal, že mu asi je vidět na očích, jak nepříjemné sny ho pronásledují.

S Agathiným domkem se důkladně obeznámil v době, kdy dělala duchovní instruktorku a on ji tady navštěvoval. Byl opravdu vděčný, že se nevrátili do původního domku jejich čtveřice. Bez Flo by tam nedokázal vkročit. Zdrtilo by ho to.

Trojice přátel se přesunula do obývacího pokojíku a usadila se na koberci z ovčí kůže. Skandar měl pocit, že mu Bobby snad čte myšlenky. „Proč to Flo udělala?"

V duchu se vrátil do toho příšerného okamžiku v aréně. Měl dojem, že od něj neuplynulo pár dní, ale celé roky.

„Musí to mít nějaký vysvětlení," odpověděl okamžitě Mitchell. „Z pohledu logiky," zdůraznil, „nedává smysl, aby Flo zradila svýho nejlepšího kamaráda na světě."

„Logika je nám k ničemu," opáčila stroze Bobby, „když právě tohle se stalo." A Skandar s ní bohužel souhlasil. Zejména když teď Rex očividně znal jména členů Kvítkovského hnutí.

Změnil téma — bylo to k nevydržení a bál se, aby se ho nezačali vyptávat na Kennu. Netušil, co si o ní jeho kamarádi po kostlivé kletbě myslí. Vždyť ani on sám nevěděl, co si o ní teď myslí. Ukázal na tři hromádky knih vyskládaných u plechové stěny. Vypadaly prastaře. „Co jsou zač tyhlety?"

Bobby obrátila oči v sloup a Mitchell si postrčil brýle na kořen nosu. „Ty jsou z kasemat." Pustil se do vysvětlování a slova se z něj jen řinula. „Hned po tvým zatčení jsme s Robertou pochopili, že Rex si brzo přijde i pro nás. Tak se nám podařilo dostat

zdivočelou Ruděnku i Sokolici k vodní knihovně… a k mojí matce."

Skandar přikývl. Ruth patřila ke čtveřici strážců kasemat. Byla i členkou Kvítkovského hnutí. Jednou z těch, jimž je teď Rex v patách.

„Ruth nás zavedla dolů do kasemat, zatímco jednorožky se schovávaly u ní v kanceláři," navázala na Mitchella Bobby. „Říkali jsme si, že kdyby do knihovny vtrhli vartaři, ucítili bychom v poutech strach."

„Ale Rex přece ví, že Ruth je strážkyně — nebylo by to snad jedno z prvních míst…"

„Nikdo nezná to bludiště tak dobře jako moje matka," přerušil ho Mitchell. „Mohla by nás tam schovávat celý tejdny a nikdo by nás neobjevil."

Bobby přimhouřila oči. „Mně se ten nápad moc nelíbil a nechtěla jsem nechávat Sokolici samotnou, ale Mitchell tvrdil, že musíme návštěvu kasemat využít… produktivně."

„Zkoušeli jste klíče?" zeptal se Skandar s nadějí. Magické klíče od kasemat provádějí návštěvníky podzemní změtí informací.

„Jo," potvrdil Mitchell. „Měli jsme naprosto jasný úmysly. Najít cokoli, co by zachránilo tebe, ostrov nebo pevninu před Rexem. Ideálně tohle všechno dohromady."

„Já jsem vlastně myslela jenom na tebe, aby bylo jasno," dodala Bobby a mrkla na Skandara. „Ale Mitchell se trošku moc odvázal. Takže když jsme se dozvěděli, žes utekl, táhli jsme s sebou díky tomu většinu kasemat." Rozhořčeně si odfrkla, až se jí ofina zavlnila.

Skandar se zamračil. „A jak se to k vám do podzemí doneslo?"

Mitchell se zasmál. „To Ruděnka! Pouto úplně vybouchlo radostí — asi ve chvíli, kdy Kvítko přeletěl nad Čtyřmezím."

Skandar se při té představě usmál. „A našli jste teda něco užitečnýho?" Rex při slavnosti vzduchu pronesl projev o tom,

že k uhájení ostrova je nutné porazit pevninu. Skandar pořád nevěděl, jak přesně to myslel, a to ho děsilo.

Bobby se pustila do přípravy dalšího sendviče a podrobnosti nechala na Mitchellovi. Ohňovládce přistoupil ke stohům knih, začal z nich horečně vytahovat první, které mu přišly pod ruku, a ukazoval obálky Skandarovi. „Většina knih, ke kterejm nás dovedly klíče, je o prvních Dětech."

„Kdo jsou první Děti?" zeptal se Skandar, zrovna když se ve dveřích objevila rozcuchaná Agatha. Přeměřila si synovce usazeného u kamen a na rtech se jí mihl úsměv. „Vidím, že komodor se konečně uvolil vylézt z hamaky."

Skandar zakoulel očima úplně jako Bobby, ale pak se zazubil, protože ho Agatha jednou rukou pevně objala.

Mitchell zatím pokračoval v zodpovídání jeho dotazu. „První Děti jsou potomstvo prvního Jezdce."

„Jak jako potomstvo?" vyprskla Bobby.

Kupodivu se vzápětí ujala slova Agatha. „Moje rodiče — tvoje prarodiče — na pohádky na dobrou noc zrovna moc neužilo, ale i mně vyprávěli o prvních Dětech, když jsem byla ještě malá. Duchovládci ty historky měli obzvlášť rádi, hlavně proto, že přinejmenším podle dávných textů měl první Jezdec odjakživa nejradši Elowen, duchovní dítě."

Mitchell se zamračil. „Takhle mi to otec nevyprávěl."

„To u Iry Hendersona stěží někoho překvapí, že?" opáčila Agatha a povytáhla obočí. Ira vychovával Mitchella v nenávisti k duchovládcům a teprve nedávno se smířil s tím, že jeden z nich je synův nejlepší kamarád.

„Kolik dětí měl první Jezdec?" zeptal se Skandar.

„Pět," odpověděl obratem Mitchell.

Agatha se odměřeně zasmála. „Po jednom spřízněnci od každého živlu — dokonalost sama, co?"

„Ale pokud byl otcem první Jezdec, kdo byla jejich matka?"

„To je vyprávění na jiný den, duchovládečku," odpověděla Agatha, „teď stačí říct, že nejsi první duchovládce, co se zamiloval do stříbrňačky. Je mi opravdu…" Zaváhala. „Je mi moc líto, co se stalo s Flo, Skandare. Jsem nesmírně podezřívavá, a ani mě by nenapadlo…"

„To je dobrý," procedil Skandar, ale Agatha mu nevěnovala pozornost. Utkvěla pohledem na Bobby, která už si ukousla druhé sousto ze svého sendviče. „Co jsem vám říkala o přípravě těch nechutností tady v domku, Brunová? A až dojíte, mohla byste si vzít do parády svoji sestru."

Bobby polkla tak velké sousto, že to muselo bolet. „Co tím chcete říct?" Šedivá pírka na pažích se jí zježila. „Ruth říkala, že když Kenna nedokončila kletbu, všichni kostliví jezdci se začali zotavovat. Stalo se něco? Dorazila nějaká zpráva z léčitelskejch chýší?"

Agatha se rozzlobeně poškrábala na tvářích, kde pořád ještě měla viditelné blednoucí stopy své mutace. „Isa Brunová právě projela vstupním stromem Hnízda — v doprovodu někoho z varty."

Skandarovi úlekem zaskočilo.

Agatha se na něj ohlédla. „Neboj, prý je na naší straně — Kenna to údajně má pod kontrolou."

„Kenna že má něco pod kontrolou?" vybuchla Bobby. „Posledně když se s ní moje sestra setkala, Kenna ji proměnila v kostlivce." A vzduchovládkyně vyběhla z domku, než se Agatha zmohla na slovo.

„Po té naší duchovní přehlídce nad Čtyřmezím vlastně dorazilo docela dost nováčků," poznamenala Agatha. Znělo to nadšeně. „Kopec teď hlídá varta a snaží se udržet lidi mimo dosah štítu, ale většině se podařilo projít. Ti originálové to rozhlásili moc hezky a nikdo z nich se nerozhodl odejít. Asi to nějak souvisí s touhou dál bojovat za změny na ostrově. Jeden z nich, ten Albert nebo jak, dokonce mluví o Kenně jako

o druhém příchodu prvního Jezdce!“ dodala zároveň znechuceně i ohromeně.

Skandara víc zajímaly nové přírůstky. „Kolik jich je?“

„Pojď se podívat sám.“

Skandar počítal s tím, že Mitchell půjde taky, ale ohňovládce už se skláněl nad knihou.

„Musím toho ještě hodně přečíst,“ řekl místo rozloučení.

Agatha promluvila až za třetím visutým můstkem. „Henderson často chodíval ke vstupnímu stromu, zatímco ses válel v hamace. Ten kovář…“

„Jamie,“ dopověděl Skandar s nadějí. „Je tady?“

Agatha zavrtěla hlavou. „Mitchell už asi nezvládá to neustálé vzbuzování a maření nadějí vždycky, když někdo projde štítem. Jamieho Middleditche označili za člena Kvítkovského hnutí — Rex ho možná už zatkl. Totéž platí pro Mitchellovu matku, tu po odchodu tvých kamarádů z kasemat už nikdo neviděl. A ani o Irovi se nic neví.“

Samozřejmě že se Mitchell bojí o Jamieho a o svoje rodiče. A teď se o ně bál i Skandar.

Agatha seskočila ze žebříku na zem, ještě než slezli na poslední příčel, a Skandar ji následoval. Vzápětí uviděl mezi stromy roztroušené jednorožce a jezdce a zpoza hranice lesa uslyšel vzdálený křik.

Došel s Agathou až k pozdvižení, kde ho někteří nadšeně uvítali a jiní se mu vyhnuli širokým obloukem.

Tuláci se celkově chovali přátelsky — mávali na něj a tetování kolem jizev z Líhně jim zářila. Když Skandar procházel kolem, Orlando, který jezdil na Ohnivé smršti, mu pokynul a v lávově zmutovaných očích mu vesele zadoutnalo. Niamh ho obdařila širokým úsměvem, zatímco její bělouška Sněžná plavkyně pila z tůňky.

Skandar taky zahlédl duchovládce Viv a Konrada, kteří mu pomáhali s přípravou na závod. Rozběhli se k němu.

„Přežít bájného dravce," pronesla Viv hlasitě a hvízdla. V šedivých očích jí jiskřilo. „To jsem ještě neviděla."

„Opravdu mimořádný závod." Konrad pro větší důraz ukázal na Skandara holí. „Ti dvojníci byli špičkoví."

„Mám pocit, žes chtěl dodat ‚komodore Smithi'," řekla Viv s úšklebkem a Agatha se uchechtla.

Skandar byl vděčný za vyrušení v podobě svých pevninských krajanů Zaka a Gabriela, kteří k němu přiběhli a chtěli vědět, jak unikl z vězení. Sarika přerušila hovor s Walkerem, aby ho mohla obejmout. Když říkala: „Jsem moc ráda, že jsi v pořádku," ohnivé nehty jí zaplály.

Ale Walker už duchovládce pozoroval ostražitěji, jen s upjatým úsměvem, v němž neukazoval své bezvadné bílé zuby. A jiní známí jezdci ze Skandarova ročníku — Marissa, Luke, Benji a Sophia — si při pohledu na něj zakryli ústa rukou a začali si něco polekaně šuškat.

Na okamžik úplně zapomněl. Zapomněl, že pro ně teď je Jehlin syn.

„Proč přišli do Hnízda jezdci, kteří se mě bojí?" zeptal se Agathy, když konečně vyšli z lesa ven.

Agatha pokrčila rameny. „To se budeš muset zeptat jich. Možná protože věří, že jsi právoplatný komodor, i když se před tebou mají na pozoru. Možná protože je znepokojuje, jak si Rex přisvojuje čím dál větší moc. Možná protože se bojí, co provede pevnině. Ať už je za tím cokoli, čeká nás spoustu práce, než tahle popletená sebranka začne aspoň vzdáleně připomínat armádu."

Armádu. Skandara to slovo vystrašilo. S úlekem se mu vybavil verš z pravozpěvu, který před několika měsíci odzpívali malí bardi: *Válka, spory, oběti.*

Agatha ukázala na výjev odehrávající se pod stromem královny divokých jednorožců. „Sám vidíš, že to není zrovna sehraná vojenská jednotka."

U stromu se shromáždil docela početný dav. Skandarův pohled upoutala Elora, usazená na své stříbrné jednorožce. Tulácká stopařka na něj kývla. Zrovna využívala Stříbrnou válečnici jako zátaras mezi dvěma skupinkami lidí, kteří na sebe ječeli.

V čele jedné strany stála Isa Brunová. Z kostlivé kletby už se úplně uzdravila. Skandara zaplavila úleva. Po kostlivé holce, jíž se stala, když ji Kenna při slavnosti vody proklela, už nebylo ani stopy. Ale tvářila se rozzuřeně. Vedle ní stála hrstka tuláků včetně Belly s Hlubinným prorokem, která se ocitla v Isině vodní čtveřici poté, co Hnízdo obsadil Rex, Jordana se Surfařovým skonem a Charlieho, ten jezdil na Sopečném spadu. Všichni pokřikovali na Kenniny vojevůdce — Matea s Adélou — a několik dalších originálů, kteří jim povyk opláceli.

„Vypadněte z našeho Hnízda!“ zařvala Isa a hnědé copy jí zavlály.

„Teď je to naše Hnízdo!“ houkl v odpověď Mateo. „Vyrvali jsme je Rexovi, zatímco vy jste trpěli jeho krutovládu.“

„BYLA JSEM KOSTLIVEC!“ zaječela Isa. „Kvůli tomu, že ta vaše parta pomáhala Kenně s kletbou!“

Skandar zřejmě prošvihl shledání sester Brunových, protože i Bobby křičela… na Kennu. Při pomyšlení, že to možná je poprvé, kdy se holky po návratu do Hnízda potkaly, mu přeběhl mráz po zádech.

Kenna si Bobbyina přívalu nadávek nevšímala a místo toho se snažila znehybnit kohosi ve vartařském brnění, kdo taky dost hlasitě nadával. Skandara potěšilo, že jednorožci se do slovní přestřelky jezdců nepletou. Živelní magie by tuhle situaci ani trochu neusnadnila.

„Co se děje?“ zeptal se hlasitě, zatímco Elora s Agathou se snažily rozehnat regulérní rvačku, která se mezi oběma skupinkami strhla.

„Tahle vartařka dovnitř projela s Isabel Brunovou," procedila Kenna skrz zaťaté zuby a pevně přitom svírala obrněné rameno strážné.

„Neopovažuj se vyslovovat jméno mojí sestry!" Bobby zkřivila obličej vztekem. Skandar jí položil ruku na paži — napůl aby ji uklidnil, napůl aby jí zabránil vrhnout se na Kennu. Vzduchovládkyně se mu neurvale vytrhla.

Skandar se pokoušel zapříst hovor se svou sestrou, zatímco osoba ve vartařské masce se vzpouzela. „Ale tvůj štít by nikoho z varty nevpustil bez újmy, kdyby nebyl na naší straně, ne?"

„Je možný, že Isin jednoznačnej úmysl jí umožnil proklouznout s ní nepozorovaně. Dorazily spolu, možná tím moje kouzlo zmátly," připustila Kenna.

„Nemůžeš si jen tak umanout, že někdo je nepřítel, aniž mu dáš šanci promluvit!" zavrčela Bobby na Kennu. „Nerada to říkám, divoško, ale takhle to u nás neděláme. To je spíš Rexův styl. Měli bychom si ji poslechnout — přivedla Isu do bezpečí, ke mně. Podle mě je na Skandarově straně."

„Ale můžeš si tím bejt jistá?" prohodila Kenna uštěpačně.

„Okamžitě mě pusť!" zavřískla vartařka. „Brunová má pravdu!"

Skandar ten hlas okamžitě poznal. „Pusť ji, Kenn."

Bál se, že sestra odmítne, ale Kenna vartařku pustila a ta se zapotácela. Ve stejnou chvíli se ze stromů vyřítila Bleskurychlá zlodějka a rozběhla se k ní. Zuřivá jestřábice uháněla za ní, jako by ryzku chránila.

Pak vartařka sejmula masku a Kenně se rozzářila dlaň — varovně a výhrůžně.

Z tváře Amber Fairfaxové čišel vztek a pobouření. „Díky za vřelý uvítání," vyštěkla na Kennu. Pak si prohrábla vlasy, pohodila jimi a zpražila Bobby a Skandara pohledem tak jedovatým, že by se dal používat k hubení škůdců. „Jsem fakticky celá pryč z toho, že pro vás všechny dennodenně nasazuju krk."

„Fairfaxová," zajíkla se Bobby. „Proč jsi odvedla moji sestru z léčitelskejch chýší? Co tady děláte?"

Amber střelila pohledem po Ise. Ta už držela Matea za hlavu. „Je vidět, že náš malej drahoušek už se komplet zotavil."

Bobby si založila ruce. „Jaks to myslela, že pro nás nasazuješ krk?"

„Jsem přece špionka, jak jinak!" odsekla Amber jízlivě. Otočila se ke Skandarovi. „Pamatuješ, jaks mě zamkl v Shekoniovic dílně, protože sis myslel, že tahleta," ukázala na Kennu, „se chystá obětovat Bleskurychlou zlodějku?"

„Za to se omlouvám," zahuhlal Skandar.

Kenna sklopila oči a magie v dlani jí pohasla, jako by se zastyděla.

„No a nevybavujete si snad z tý nádherný doby, kterou jsme spolu strávili, že už tehdy jsem špehovala Rexe ve Stříbrný tvrzi?" prskala Amber.

„Já jo," pospíšila si s odpovědí Bobby, jako by se musela hodně přemáhat, aby s Amber neztratila trpělivost. „To pořád ještě děláš?"

„Až teď jí to došlo. Bože, to je trapný." Amber se otočila zpátky ke Skandarovi. „Tím svým útěkem jsi Rexe pěkně vytočil. Už rozjíždí plány. Od zítřka začne zatýkat každýho, kdo je nějak spojenej s ‚povstaleckým uskupením známým jako Kvítkovský hnutí', aby vás donutil vyklidit Hnízdo. Seznam jeho terčů se tím v podstatě rozšířil o každýho, kdo se mu nelíbí. Proto jsem sem dneska večer přivedla Isu."

Bobbyina snědá pleť nápadně zbledla. „Díky," zachraptěla. „Fairfaxová, já…"

„Konečně nějakej vděk," zafuněla Amber a hvězda na zpoceném čele jí zajiskřila.

Po Bobbyiných rtech se mihl náznak úsměvu.

Skandar si všiml, že Agatha poodešla od Elory a poslouchá. Teď přistoupila ke špionce. „Říkalas, že rozjíždí plány v množném čísle? Co dalšího…"

„Útok na pevninu," utnula ji Amber zničehonic smrtelně vážným tónem.

Skandarovi začalo hučet v uších. Hlasem znějícím jako z velké dálky položil otázku, ačkoli už tušil odpověď. „Kam?"

„Na Margate," potvrdila Amber jeho obavy. „Za úsvitu."

Skandar přiběhl do stáje za Kvítkem. Hněv, který mu doutnal v žilách už od závodu, se rozhořel naplno. Byl si jistý, že Rex si Margate vybral za terč, aby se mu pomstil — za to, že ho Skandar porazil v závodě o pohár, za to, že je synem ženy, kterou Rex viní za smrt své matky. Jeho svět se smrskl na jeden jediný cíl. Zachránit tátu. Teď zrovna potřebuje zbroj.

Za chvíli se k němu přidaly Bobby a Kenna, mezi nimiž zavládlo nejisté příměří. Pustili se do prohledávání skladišť a mlčky vyměňovali kolenní chrániče za takové, které jim padly líp.

Krátce nato do stáje vtrhla Agatha s Mitchellem a naléhavě spustila: „Tebe vůbec nenapadlo, že ta zpráva o Margate by mohla být léčka? Třeba tam Rex žádnou invazi nechystá."

Skandar si přetáhl přes hlavu zrezivělou kroužkovou zbroj. „Nemůžu to riskovat," řekl zvláštně klidným hlasem. Kvítko zařičel, protože mu jezdec utáhl kolem břicha podpěnku nějakého cizího sedla.

„No ale vážně důvěřujeme Amber Fairfaxový?" vyhrkl zoufale Mitchell. „Nebyla to vždycky kdovíjaká tvoje fanynka, Skandare."

„Dneska zachránila Isu," obořila se na něj Bobby. „Tím dokázala svoji loajalitu."

Mitchellovi popuzeně zaplály vlasy. „Ale co když…"

„Co když nevyrazíme, co? Přemejšlels o tom?" skočila mu do řeči Bobby. „Co když si večer zalezeme do našeho útulnýho domečku a ráno zjistíme, že Rozhňahňanej Moučník vtrhl na pevninu — a začal Skandarovým domovem?" S heknutím připnula

Sokolici špatně padnoucí náprsník. „Jak nám potom bude, když budeme vědět, že jsme s tím mohli něco udělat? Dík, ale snad radši ne."

„I kdyby Amber říkala ohledně Rexových plánů pravdu," vložila se do toho rázně Agatha, „nemáte představu, kolik jednorožců tam posílá. Jste jenom tři. Co když letíte vstříc masakru? Aspoň počkejte, dokud nezburcujeme víc jezdců."

„Když tam nebudeme, tak se tam určitě masakr strhne," namítl Skandar.

„Tuláci odmítaj používat bojovou magii." Kenna si svázala hnědé vlasy do ohonu a ještě víc odhalila kostlivou polovinu obličeje. „A já nevím, jestli můj štít vydrží, až budu na pevnině — moji originálové budou muset zůstat tady, aby Hnízdo ochránili, kdyby povolil. Větší počet odlítajících jednorožců navíc přitáhne zbytečnou pozornost. Museli bychom se z ostrova probojovat, a na to nemáme čas. My tři minimálně můžeme pevniňanům získat čas navíc."

Mitchell hlasitě vzdychl. „No, tak očividně budeme čtyři."

„Nemusíš letět s náma," začal Skandar, jelikož k němu i přes opar zděšení a zlosti pronikl pocit viny nad tím, že vystavuje své kamarády nebezpečí. „Já…"

Ale ohňovládce ho nenechal domluvit. „Jestli do toho jdeš, tak já taky. Nemáme to vůbec rozplánovaný a nejspíš všichni umřeme, ale čtyři, to už je o celou třetinu víc než tři. Dává nám to lepší šance… aspoň nepatrně."

„Vždycky mě potěší, že na tvůj pozitivní přístup je spolehnutí," pronesla jízlivě Bobby, ale když kolem Mitchella procházela, vděčně mu stiskla rameno.

Agatha se nutkavě škrábala na tvářích.

„Víš přece, že tam musíme letět." Skandar se ji pokusil chytit za zápěstí, aby si nerozedřela mutaci do živého. „Jestli má Rex vážně spadeno na Margate, tak jenom proto, že tam žije táta, jak moc dobře ví. Teď když je Erika mrtvá… už mi žádnej jinej rodič nezbyl."

„Vím, že tě nezastavím, duchovládečku," řekla Agatha. Při zmínce o Eričině smrti se zatvářila utrápeně. „Jenom mě mrzí, že nemůžu vyrazit do boje s tebou." Ohlédla se na Kennu. Ta se zrovna u Orličina boxu dohadovala s Albertem. „A vím, žes svojí sestře odpustil, ale nemůžeš jí důvěřovat. Myslím si, že ti ještě neřekla ani zlomek toho všeho."

„Dám si pozor," slíbil jí Skandar.

Agatha se zatvářila div ne smířlivě a zamručela: „Hele, já už jsem taky do Margate letěla, pamatuješ? Aspoň vám poradím, kudy to sakra máte vzít."

Ani ne za hodinu už Kvítko, Sokolice, Rudá noc a Jestřábice čekali na Soumračné plošině, osvětlené jen září měsíce. Všichni tři připoutaní jednorožci na sobě měli nesourodá brnění. Zato Jestřábici nechránilo nic — divoká jednorožka ještě nikdy nebojovala ve zbroji. Medově zbarvenou srst měla úplně holou a kostlivá žebra se jí při každém napjatém nádechu a výdechu zvedala a zase klesala.

Mitchell a Bobby si něco šeptali na jednom konci plošiny a pořád se dívali na kapesní hodinky, které Agatha našla ve stromovém domku, o nějž se dělila s Elorou. Mitchell trval na tom, že musejí počkat na střídání vartařů strážících Hnízdo.

Kenna přistoupila ke Skandarovi. Vyčkávali mlčky. Nebylo to družné ticho. „Albert ze mě nemá radost," pronesla ve snaze navázat rozhovor.

„Proč ne?" Skandar se pokoušel o nenucený tón, ale byl to podobný pocit jako zpívat falešně. Teď spolu mluvili o samotě poprvé po útěku z věznice.

„Ze stejnýho důvodu, proč je Amber naštvaná na Bobby. Chtěl letět s náma."

„Jak říkáš, vzbudilo by to moc velkou pozornost. A nevíš, jestli ten tvůj štít vydrží." Skandar ještě úplně nerozuměl vztahu

mezi svou sestrou a Albertem, ale napadlo ho, že Kenna možná nechce, aby se ohňovládce dneska vrhal do nebezpečí.

„Vážně myslíš, že Rex zaútočí na Margate?“ V Kennině hlase byl slyšet strach. „Z ostrova je to hodně dlouhej let, nejhorší možný místo na invazi.“

„Jemu na tom asi nesejde.“ Skandar si vzpomněl na čirou nenávist v Rexových očích, když zjistil, že Skandar je syn Jehly — tajemství, které se dozvěděl od Flo. Flo! Ví o tomhle útoku? Co hůř, bude se ho účastnit?

„Rex svaluje na Jehlu vinu za smrt svojí matky,“ rozvíjel nahlas svoje úvahy. „Podle mě ji obviňuje z celýho svýho zpackanýho dětství. A my jsme její děti. Asi udělá cokoli, i tu největší taktickou blbost, aby nám to vrátil. S něčím takovým se člověk už nevyrovná.“

„Stejně jako mi Agatha nikdy neodpustí Labutí píseň severu,“ zamumlala Kenna a zahanbeně svěsila hlavu.

Na Skandara dolehla hrůznost toho, co jeho sestra provedla. Pomyslel i na další jednorožce, které Kenna zabila, na Loupeživého magneta, Krev soumraku a Jiskření supa. Na jezdce, z nichž se podobně jako z Isy stali kostlivci. Na to, že by jimi už zůstali, kdyby Kenna kletbu završila. A mezi sourozenci se znovu rozhostilo ticho, znovu se mezi nimi rozevřelo to nepřekonatelné prázdno.

„Vartaři se vystřídaj za dvacet vteřin,“ sykl přes rameno Mitchell a vlasy mu v očekávání akce zaplály. Čtveřice jezdců nasedla a pokusila se přitom ztlumit cinkot zbrojí, na které nebyli zvyklí.

„Za deset vteřin.“ Mitchell zaklapl hodinky a vytáhl kompas. „Všichni připravení?“

Skandar, Bobby a Kenna zvedli pravou dlaň.

„TEĎ!“ vykřikl Mitchell.

Jako první vzlétl Kvítko, po něm Sokolice, pak Rudá noc a nakonec Jestřábice. Skandar se ohlédl za sebe a uviděl, že

Kenna je otočená k Hnízdu — za jejím štítem bylo neviditelné — a přivolává duchovní živel ve snaze udržet iluzi funkční i po svém odletu.

Zapátral očima na obloze, jestli neuvidí stříbrňáky nebo vartaře. Ale kromě hvězd bylo nebe zcela jasné. Stočil Kvítka k jihu a jednorožec sklopil černé křídlo. Podle Agathiných pokynů měli letět nad hranicí mezi vzdušnou a zemní oblastí a potom pokračovat naznačeným směrem přes moře. Pevnou zemi pod sebou uvidí až u Margate. Brali to oklikou, ale bylo to tak bezpečnější.

Nad živelními oblastmi a Divočinou jim nikdo nekladl odpor. Skandar věděl, že by se mu mělo ulevit, že se nemusejí z ostrova probojovat, ale když ucítil slanou vůni moře, zmocnil se ho strach.

Vrací se domů.

Ale najde tam ještě po příletu svůj domov?

KAPITOLA 3

BITVA O MARGATE

Když Skandar spatřil bílé útesy u Doveru, zrovna vycházelo slunce. Už byli blízko Margate a Kvítko, který při nočním přeletu ostatní jednorožce vedl, se netrpělivě vznášel ve vzduchu a čekal, až ho Zloba sokolice, Rozkoš rudé noci a Zuřivá jestřábice dohoní.

Doletěly k němu ve chvíli, kdy křídové útesy zalila záře prvního ranního světla. Všichni jednorožci vypadali unaveně, ale nejvíc s uraženou vzdáleností bojovala Jestřábice. Uměle vytvořené pouto sice divokou jednorožku posílilo, ale pořád měla mnohem slabší křídla než její připoutaní společníci. I Kenna vypadala úplně vyčerpaně. Bobby se na ni pořád mračila, jako by si myslela, že jezdkyně jejich let zpomaluje schválně.

„Musíme letět dál!“ zavolal Skandar, jakmile se ostatní ocitli v doslechu. Věděl, že je zbytečné něco takového říkat, jelikož

rychleji už letět nemůžou, ale Amber tvrdila, že stříbrňáci zaútočí za úsvitu, a slunce právě vycházelo.

Letěli podél pobřeží a Skandar zbrzdil Kvítka, aby je Rudá noc dohnala. Za nimi vířila vzduch Sokoličina šedá křídla, přičemž Kenna s Jestřábicí letěly v čele, aby mohly na závěrečném úseku před Margate udávat pomalejší tempo. Mitchell vypadal naprosto zdrchaně a brýle měl umazané od slané vodní tříště, ale hodlal za každou cenu přijít s nějakým plánem.

„Kolik obyvatel ve vašem městě žije?“ vyptával se, jako by neletěl nad Lamanšským průlivem, ale stál před tabulí. „Kolik lidí…“

„Skare?“ houkla na ně Kenna přes rameno. „Přistaneme na pláži. Touhle dobou tam bude klid.“

Skandar odpověděl zdviženým palcem, a jakmile jednorožci začali klesat k důvěrně známému margateskému nábřeží, sevřel se mu žaludek. Bezděčně zaletěl očima k věžáku Sunset Heights a s úlevou zjistil, že se pořád ještě tyčí nad městem.

Pak uviděl dým.

Kvítkova kopyta s těžkým zaduněním dosedla na písek a Skandar se otočil v sedle, aby zavolal na Kennu, jejíž Jestřábice právě přistávala.

„Tamhle se něco děje! Podívej!“ Ukázal. „To je kouř z živelní magie!“

V dýmu nad hlavní třídou žhnuly uhlíky, vířila v něm kamenná drť, jiskřila elektřina a valila se oblaka páry.

„Tam určitě přistáli stříbrňáci!“ vykřikl Mitchell.

„Musíme se tam dostat!“ Kenna pobídla Jestřábici vpřed.

Ale Bobby už zvedala hlavu k nebi. „Není třeba!“

Přes nábřeží se k pláži blížilo sedm stříbrných jednorožců. Vepředu letěla Stříbrná fénixka s ohňovou spřízněnkyní Ajanou, jíž Skandar čelil v závodě o pohár, a Stříbrný černokněžník, jehož jezdcem byl vzduchovládce Eoin. Hned za nimi letěli dva vodovládci, Lori se Stříbrnou rapsodií a Akis na Stříbrné sosně.

Dalšími dvěma byly Stříbrná seance a Stříbrná vodnice, ale třetího jednorožce Skandar nepoznával a neznal ani jména tří posledních jezdců. Zaplavila ho úleva. Stříbrňáci byli v přesile, ale aspoň dneska nebude muset bojovat s Rexem a Stříbrnou čarodějkou. Nebo ještě hůř, s Flo a Stříbrným kordem.

„Vylákáme je nad moře," navrhl a chopil se otěží, aby vzlétl. „Pryč od lidí." *Pryč od táty.* Na druhou možnost — že už ho našli — odmítal myslet.

Kvítko, Sokolice, Rudá noc a Jestřábice se přehnali po písku, až jim od kopyt stříkala voda, a vznesli se. Skandar slyšel, jak na sebe stříbrní jezdci volají — měl pocit, že slyšel jednoho procedit: „Duchovládce," a dalšího vykřiknout: „Divoká jezdkyně!" Zjevně byli nadšení. Měli tady Skandara a Kennu, nepřátele ostrova, a chtěli být těmi, kdo skolí Jehliny děti.

Mitchell pořád plánoval, ještě když se Skandarova skupinka otáčela k blížícím se stříbrňákům. „Tři stříbrňáci spříznění se vzduchem a tři s vodním živlem. Ajana je tady jediná ohňovládkyně, ale zase je hodně silná, takže…"

„Nemáme čas, Mitchelli!" vykřikla Bobby, a to už proti ní Akis ve spolupráci s dalším jezdcem vyslal dvě obrovské vzduté vlny. Bobby jen taktak stihla vykouzlit písečný štít a ten se pod náporem vody otřásl, až Sokolice zařvala. Mitchellovi se mezitím v obou rukou objevily bleskové oštěpy a ty pak vrhl po Eoinovi s Černokněžníkem.

Nalevo od Skandara s Kvítkem Jestřábice vydala ohlušující bojový ryk a Kenna rozpoutala dva divoké útoky, po nichž nebe potemnělo, a dokonce i Bobby se uprostřed souboje ohlédla za sebe. Kenna vrhla — s dokonale přesnou muškou — duchovní sekeru přímo po nepřátelském jednorožci letícím nad ní. Bílý svit zbraně v letu zešedl, jako by na něj padl stín. V okamžiku, kdy se zasekla stříbrnému jednorožci do levého křídla, už se skládala výhradně z dýmu a temnoty. Jednorožec zavřeštěl a v panice začal mávat křídly, aby se jí zbavil. Jezdec nemohl

dělat nic jiného než se držet ze všech sil, zatímco jednorožec prudce klesal k zemi.

Kenna potom zamířila na moře proud vody. Tryskala z něj tříšť tvořená spíš stínem než tekutinou a proud si to se svíjením namířil ke stříbrnému jednorožci letícímu těsně pod Jestřábicí. Tmavá voda se po jednorožci rozlila, ztuhla kolem něj a pokryla mu křídla inkoustově černým ledem. Se znehybněnými křídly se pak jednorožec i s jezdcem zřítil do vln.

Tak to bychom měli dva, blesklo Skandarovi hlavou. Díky Kenniným nelítostným divokým útokům teď proti sobě čtveřice měla jen pět stříbrňáků. A Kenna už stáčela Jestřábici k Ajaně, aby ji odřízla od zbytku bojujících. Ajanu zjevně rychlá porážka dvou jejích válečníků nezaskočila. Už měla vytvarovaného drancovníka, planoucího lva, a vypustila ho na Jestřábici, ale Kenna vystřelila jiskřivý blesk a tím ho odmrštila. Skandar neměl čas si představovat, co by se stalo, kdyby nebojovala na jejich straně, protože už u sebe měl Lori se Stříbrnou rapsodií.

Vodní spřízněnkyně zasypala Kvítka přívalem ledových dýk. Skandar pohotově přivolal ohnivý živel a postavil před ně tepelnou bariéru. Dýky se roztekly, ale Skandar tekutinu nenechal stéct do moře a místo toho ji zmrazil, jak ho to učila instruktorka O'Sullivanová. Kvítko ji potom rozmetal na kousíčky kamením, které vychrlil z kopyt. Rapsodie slétla níž, aby ji střepiny nezasáhly, a kdyby to byl závod o Pohár chaosu, souboj v povětří by tím skončil.

Jenže Skandar při pohledu na urputný boj, který všude kolem něj sváděli Bobby, Mitchell a Kenna, pochopil, že tohle je něco úplně jiného než závod. Pokud tahle bitva má cílovou čáru, leží ještě hodně daleko. Tihle stříbrňáci plní rozkazy. Rexovi válečníci budou bojovat, dokud Margate neobsadí. Bojují na život a na smrt.

Než se Lori se Stříbrnou rapsodií vzchopily, připravil se na ně. Už si přivolal duchovní živel a vytvaroval z něj svou

oblíbenou zbraň, duchovní šavli, která mu jasně svítila v ruce. Věděl, že musí buď Lori, nebo Rapsodii zranit tak, aby už nemohly dál útočit. A soudě podle hekání a výkřiků ostatních bojujících vytušil, že si to uvědomuje i Kenna, Bobby a Mitchell. Jestli chtějí Margate ochránit, musejí tyhle jezdce sejmout.

Přiletěl s Kvítkem na dosah Rapsodiiných křídel, mnohem blíž, než byli normálně při souboji zvyklí. Teď ale museli být v těsné blízkosti, pokud chtěli opravdu uškodit. Lori zřejmě došla ke stejnému závěru, a Skandar dokonce i za hledím její helmy rozeznával odhodlaný výraz, zatímco v pravačce se jí formoval ledový široký meč.

Rapsodie zavrčela a pokusila se Kvítkovi zakousnout do slabin. Kvítko vztekle zařval a vykopl předními kopyty ohnivý zášleh. Vzniklý dým Skandarovi zastínil výhled a vzápětí už mu k hlavě svištěl Loriin ledový meč. Bezděčně zvedl duchovní šavli, aby ránu vykryl. Zabralo to, ale věděl, že měl štěstí — pro boj zblízka neměl skoro žádnou průpravu. Ten se v Hnízdě učí jen dravci. Kdyby se jeho život odvíjel jinak, taky by se ho letos učil.

Lori skoro ani nemrkla. Znovu se po něm ohnala a ostrou špičkou meče mu škrábla špatně padnoucí náprsní krunýř. Skandarovi bylo jasné, že proti ní nemá šanci, pokud nezíská nějakou výhodu nebo neodvrátí její pozornost. Počkat… odvrácení pozornosti! Iluze. Díky odkladu, který mu získal Kvítko — jednorožci se podařilo vykousnout z Rapsodiina stříbrného křídla celou hrst per a už po ní chňapal znovu —, ho něco napadlo.

Během Loriiny chvilkové nesoustředěnosti vykouzlil druhou, úplně stejnou duchovní šavli. Stiskl Kvítka koleny a s pocitem, jaký se ho zmocňoval při letecké akrobacii se Spolkem Stěhovavých, se zvedl ve třmenech a čekal, až na něj Lori podnikne výpad. Stříbrnou jezdkyni zranění Rapsodie tak vytočilo, že napřela veškerou pozornost do útoku a nevšimla si přitom, že Skandarovi už zase žhne dlaň bíle. Než ho stihla zasáhnout, rychle se proti ní

rozehnal šavlí v pravačce. Lori se ji pokusila odrazit, ale promáchla naprázdno a málem vypadla ze sedla. Než se narovnala, Skandar už vedl další prudký úder levačkou a surově jí zaťal duchovní šavli do obrněného ramene.

Lori vyjekla bolestí. Kvítko využil příležitosti, vyrval Rapsodii z pravého křídla další chumáč per a pak už stříbrňačka klesala k zemi a vyklízela bojiště. Stříbrná jezdkyně se držela za rameno, ještě když Rapsodie nemotorně přistávala na písku. Skandar si pomyslel, že ji asi zasáhl tak silně, až jí vykloubil rameno. Udělalo se mu trochu nevolno.

Lori se každopádně na pláži připojila ke dvěma stříbrňákům, které vyřídila Kenna, a taky k Ajaně se Stříbrnou fénixkou. Kenna zřejmě vyhrála i tenhle souboj.

Čtyři poražený. Už jenom tři.

„Skandare!“ vykřikla Bobby. Držela svůj oblíbený bleskový luk a pořád ještě bojovala s Akisem — na Stříbrné sosně —, který při obraně spoléhal na vodní dravce. Bobbyin šíp se zapíchl jeho nejnovějšímu výtvoru, hyeně, přímo do srdce a vodnaté tělo se rozprsklo na neškodné kapičky. Druhá jednorožka spřízněná se vzduchem, Stříbrná seance, se teď jen vznášela pod Sokolicí, jako by se ostýchala zapojit do boje.

„Poslouchej, Skandare! Ve městě je další stříbrňák!“

„Jak to myslíš?“ zvolala Kenna, která ji zaslechla i přes hukot ohnivé laviny zprava.

Mitchell vítězoslavně zařval. Přinutil Eoina, aby se Stříbrným černokněžníkem nouzově přistál na pláži. Jednorožcův stříbrný ohon hořel jako zápalka.

To bychom měli pět, počítal Skandar.

„Bobby si myslí, že v Margate je ještě jeden stříbrňák!“ houkl Mitchell na Kennu.

„Osmej jezdec?“ zeptal se napjatě Skandar.

„Bobby slyšela jednoho stříbrňáka mluvit o dalším ohňovým spřízněnci,“ vysvětloval Mitchell a s bolestivou grimasou si

protahoval rameno, které mu před několika měsíci poranila zdivočelá Rudá noc. „Měl bys tam vyrazit s Kennou, zkusit ho najít."

„A tvoje rameno…"

„To je dobrý, Skandare." Otřel si z tváře popel. „Vem ségru a leť."

Bobby vzápětí pozvedla luk a vítězně zakřičela. Akis měl v obou ramenech po dvou elektrických šípech a s nadávkami klesal dolů na pláž k ostatním pěti různě pošramoceným stříbrňákům.

„Ve vzduchu už zůstal jenom jeden jednorožec," naléhal Mitchell a ukazoval na Stříbrnou seanci, rozpačitě se vznášející těsně mimo dosah Kenny. „Já s Bobby už to tady zvládneme."

Kenna se ohlédla přes rameno na posledního stříbrňáka. „Určitě?"

Mitchell zaujal s Rudou nocí bojovou pozici, připravený na bitvu se zbylým jezdcem. „Leťte!"

„LEŤTE!" přidala se Bobby. „My to dáme!"

Skandar věděl, že jeho přátelé si s jedním stříbrňákem hravě poradí, ale nerad je opouštěl, zrovna když poslední jezdec mrštil po Mitchellovi jiskřící trojzubec.

S Kennou se na Kvítkovi a Jestřábici rozletěli bok po boku k Margate. I přes hukot vln k nim od Mitchella a Bobby doléhaly zvuky boje.

„Ze starýho města taky stoupá živelní kouř," vykřikla Kenna, když Jestřábice přelétala nad hernami s automaty na nábřeží.

Skandar se ohlédl přes Kvítkovo černé křídlo, aby se ujistil, že letí správným směrem. Výhled pod ním překypoval vzpomínkami — tamhle byl obchod, kde mu táta koupil plakát s Chladem nového věku, tamhle Christchurchská ulice, kam chodil na základku, tamhle strom, k jehož zlezení Kennu vyhecoval…

„…a neměli by už venku bejt lidi?" říkala právě Kenna. „Nikde nikdo se psem, žádnej běžec ani děti, co jdou do školy."

Když to teď vyslovila, Skandar si uvědomil, že na vylidněnosti pozdně červnových ulic je něco divného. „Třeba viděli naši bitvu a zůstali doma."

Kenna vyprskla. „Ty bys snad zůstal doma, kdyby nad Sunset Heights bojovalo hafo jednorožců? Představ si v takový situaci nás dva. Byl by to nejlepší den našeho života."

Pak si ale Skandar všiml, že některá okna mají popraskané sklo a na promenádě se válí plyšová zvířátka a plastové přívěšky. Stříbrňáci útok na město už očividně zahájili. Možná lidé nevycházejí ven, protože jsou bez sebe strachy.

Přeletěli nad tou spouští, ale když dorazili k náměstí, všechny myšlenky se Skandarovi vypařily z hlavy. Dole zahlédl jezdce na stříbrném jednorožci a okamžitě ho poznal. Stříbrný žár s kudrnatým Erikem Melvillem, kterého Rex loni pověřil výukou ohňové magie.

„NE!" vyjekla přiškrceně Kenna a vrhla se s Jestřábicí ke stříbrňákovi. V dlani se jí postupně vystřídaly všechny živelní barvy.

Protože na náměstí stál ještě někdo. Pevniňan s krátkými tmavými vlasy, jimiž prokvétaly šediny. Byl zahnaný do kouta ke světlemodré zdi. Na sobě měl proužkovanou košili, jako by se rozhodl jít na smrt elegantně oblečený, a před sebou držel mobil, jako by tu stříbrnou příšeru před sebou natáčel.

Skandarem jako plamen projela hrůza. „TATI!" vykřikl.

Kvítko přistál ztěžka a kopyta mu na tvrdém povrchu podklouzla. Robert Smith zachytil synův pohled a výraz sveřepého odhodlání v jeho tváři vystřídala bezmezná radost a úsměv širší než moře.

Skandar jeho úsměv neopětoval — nemohl ho opětovat —, protože v tátově tváři spatřil ještě něco. Loučení. Poslední pohled. Robert Smith si při pohledu na svoje děti, které ho přiletěly zachránit, myslel, že už to nestihnou. Myslel si, že nastal jeho konec. Myslel si, že umře.

Ale nevěděl, co se stalo s jeho dcerou. Jak mocná a smrtonosná teď je.

„UHNI, TATI!“ zařvala Kenna. Tvář měla zkřivenou vztekem a oči upírala na stříbrného nepřítele. Eric zvedl hlavu, zrovna když vyslala k Žárovu boku vířící kouli černě vroubeného ohně.

Stříbrňáka zásah odhodil. Kopal kolem sebe všemi čtyřmi lesklými kopyty a Eric mu visel na šíji jako klíště. Tátovou tváří probleskl šok a úleva, ale neztrácel čas. Už mu nestálo nic v cestě, a tak se rozběhl ke Kvítkovi a Skandar sevřel jeho upocenou napřaženou ruku.

Kvítko i v tom zmatku pochopil, že tenhle člověk je pro jeho jezdce důležitý. Poklekl, aby Skandar mohl vytáhnout Roberta za sebe na jednorožcův hřbet.

„Christchurchská základka je bezpečná,“ zasípal mu táta do ucha, jakmile se ho chytil kolem pasu.

„Cože?“ Skandar se otočil a jedním okem přitom sledoval Kennu, jak se po Erikovi rozhání stínovou kosou. Ohňový spřízněnec si v panice ani nevzpomněl, že se má krýt štítem, a tak před jejím útokem sklouzl ze sedla a narazil si loket o beton.

„Ve škole se ukrývá spousta lidí,“ odpověděl Robert. „Jakmile jsem dostal varování, zřídil jsem v tělocvičně a na několika dalších bezpečných místech krizové centrum.“ Ukázal na Žára, který se snažil vstát. „Přiletí ještě další takoví?“

„Další jsou na pláži, ale máme to pod kontrolou. Kenn! UŽ DOST!“

Kenna neodpověděla a Skandar si vzpomněl, že ji ovlivňuje Jestřábice. Že krvelačnost divoké jednorožky jí koluje celým tělem i hlavou. Eric byl bílý jako stěna a držel si zlomenou pravačku, zatímco Kenna zvedala dlaň k dalšímu útoku.

Skandar sesedl. Spoléhal na to, že Kvítko se o tátu postará. „Je zraněnej, Kenno. A jeho jednorožec taky. To už stačí.“ Mluvil důrazně, ale nebyl si jistý, jestli ho poslouchá. „Ten jezdec by se nám mohl hodit,“ řekl naléhavě a přistoupil těsně k Jestřábičině

hnijící pleci. „Můžeme se ho vyptat… na Rexe. Nezabíjej ho, prosím tě."

Poslední čtyři slova zřejmě vytrhla Kennu ze slepého běsnění. Zaťala ruku v pěst, sesedla z Jestřábice a ta odešla hlídat stříbrného jednorožce.

Skandar přiskočil k Erikovi snažícímu se odplazit a Kenna vykouzlila silné šlahouny s černými bodci, které se mu ovinuly kolem zápěstí i kotníků. Totéž udělala se Žárem, aby se jednorožec nemohl zvednout ze země.

Potom Erika posadili zády k modré budově. Stříbrňák vydal něco mezi zavrčením a zanaříkáním.

„Co tady děláte?" vyjel na něj Skandar.

„Plním rozkazy svého komodora," odsekl Eric a vyplivl zub.

„Rex Manning není komodor," vybuchla Kenna a dlaň se jí rozzářila duchovním živlem. Eric se od ní odtáhl a ustaraně se ohlédl na Žára. Duchovní magie stříbrného jednorožce nezabije, ledaže by mu zabila jezdce, ale magií divokých jednorožců si možná Eric už tak jistý nebyl.

„Koukejte odpovědět pořádně," dodal potichu Skandar. „Kvůli čemu jste v Margate?"

Eric se v obavě o svého jednorožce konečně rozmluvil. „Je to zkouška. Rex chtěl vidět, jak by pevnina reagovala, kdyby sem poslal stříbrné jednorožce — jaké obranné prostředky by použili, jak by se nás snažili odrazit." Ošklivě se zasmál. „Několik jich s křikem uteklo, ale většina se prostě schovala doma. Byla to dost nuda, dokud jste nedorazili vy."

„A co jste plánovali udělat po terorizování města? Kdybychom vás nezastavili? Což jsme mimochodem dokázali." Kenna ukázala na pláž, kde přistáli poražení stříbrňáci.

Eric se znovu zasmál, ale teď už to znělo vyšinutě. „Nezastavili jste nás — Rexe Manninga nezastavíte nikdy. Ten všechno změní. Chce pevninu ovládnout, copak to nechápete? Už má plné zuby pevniňanů jako vy, kteří dělají ostrovu potíže." Plivl

před ně na zem. „Má plné zuby toho, jak nám kradete jednorožce a přisvojujete si je."

„Snad si nemyslíte, že jsem Čertovo kvítko ukradl," pronesl nevěřícně Skandar. „Je to můj přisouzenej jednorožec."

„Rex tvrdí, že pevnina je náš nepřítel," pokračoval Eric, jako by Skandar nic neřekl. „Říká, že ty, Skandare Smithi, jsi nepřítel ostrova. A on tvoji pevninu kousek po kousku dobude. Rozdrtí naše nepřátele tady a zajistí ostrovu budoucnost bez bázně. A ty s tím nic nenaděláš."

Skandar už slyšel dost. Vrátil se ke Kvítkovi.

„Právě jsem zavolal několika svým lidem, přijdou si pro něj," oznámil táta z Kvítkova hřbetu. „Ty šlahouny zatím vypadají dost pevně."

Svým lidem? tázal se v duchu Skandar, ale Kenna už mašírovala k tátovi.

„Není ti nic?" zeptala se a napřáhla mu ruku ke koleni, jako by se ujišťovala, že je opravdu tady a opravdu v pořádku.

Skandar měl dojem, že zachytil přesně ten okamžik, kdy se táta při pohledu na svou dceru zblízka zhrozil.

„Tvoje… tvář, Kenno. Tvůj… krk, tvoje…" Roztřásl se mu hlas. „A proč jezdíš na divoké jednorožce?"

„Já ti to vysvětlím," zachraptěla Kenna.

Ale Skandar si kladl otázku, jestli se toho už nezměnilo příliš. Jestli toho vysvětlování nebude až moc. A jestli se Robert Smith bude ještě někdy schopný dívat na svoje děti zase jako dřív, až se to všechno dozví.

Základka v Christchurchské ulici se vůbec nezměnila. Když zanechali Kvítka a Jestřábici na hřišti a vešli do své staré školy, Skandar měl pocit, jako by se na sebe díval shora. Tady byla skříňka, k níž ho tolikrát přimáčkli, tady chodba ozdobená žákovskými reprodukcemi van Goghových *Slunečnic*, tady dveře

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy ***Skandar a duchovní válka*.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.